ЧЫРВОНКА
Чырвоная змена

18 жніўня 2016 г.
ЧАЦВЕР
№ 15 (15799)

Выдаецца з 21 красавіка 1921 года

Імёны

Open Space:

«Мы чужыя песні граем як свае»

Той факт, што гурт, які не так даўно адсвяткаваў 10-годдзе, выдаў два поўнафарматныя альбомы, мае ўласную публіку, раптам змяніў канцэпцыю творчасці і замест уласных кампазіцый пачаў выконваць... кавер-версіі сусветных хітоў, можа падацца дзіўным. Але так сапраўды бывае. На пэўны перыяд часу досыць вядомая каманда Open Space адмовілася ад напісання новых песень і канцэртныя клубныя пляцоўкі змяніла на сцэны ў пабах і рэстаранах. Пра тое, чаму хлопцы рашыліся на такі досыць рызыкоўны крок і якім самі музыкі бачаць свой гурт у будучыні, у гутарцы з нашым карэспандэнтам разважаюць вакаліст Віталь МАЦІЕЎСКІ і гітарыст Арцём БУРАКІН.

— Юбілей — магчымасць, азірнуўшыся на пражытыя гады, падвесці пэўныя вынікі...

Віталь: — Гэта былі сапраўды выдатныя 10 гадоў. Гады вопыту, вялікіх уражанняў, узлётаў і падзенняў. Яны прайшлі нездарма: мы запісалі два альбомы, рабілі кліпы — усё, як робяць нармальныя гурты. У нас аптымістычныя планы, гурт, як і раней, рэпеціруе тройчы на тыдзень.

— Зараз вы ў асноўным выступаеце як кавер-бэнд, што досыць незвычайна для каманды, што ўжо мае свае песні...

Віталь: — Гэта таксама этап. Я сапраўды спачатку крыху хваляваўся наконт пераходу ад выканання аўтарскіх кампазіцый да кавераў, але потым паглядзеў на справу з іншага боку і зразумеў, што гэта выдатны сцэнічны вопыт. Калі раней выступалі некалькі разоў на месяц, то цяпер маем намнога больш выступленняў. Мы значна выраслі. Для мяне гэты час — творчы адпачынак, нам трэба было зрабіць паўзу, каб зразумець, у якім кірунку гурту развівацца далей. Кавер — вельмі карысная рэч: калі існуеш у адных і тых жа ўмовах, пачынаеш ствараць аднатыпны матэрыял. А граючы каверы, глядзіш на розныя аранжыроўкі, вывучаеш новыя рашэнні ў вакальнай падачы, аналізуеш, чаму песня стала хітом. Для музыканта гэта вельмі важна. І сёння я разумею, што калі б мы зараз пачыналі, то гады два варта было б спачатку пайграць каверы і толькі потым заняцца ўласнай творчасцю. Эфект быў бы мацнейшым.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

Прафесія на ўсе часы

НА КРОК НАПЕРАДЗЕ

Якім павінен быць настаўнік XXI стагоддзя?

Выпускнікі БДПУ разлятаюцца на размеркаванні, як піражкі ў базарны дзень. Ніхто без працы не застаецца...

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА.

«Ідэальны настаўнік — не шаблонная мадэль. Гэта цікавы, харызматычны, адукаваны чалавек, поўны творчай энергіі, які выхоўвае такіх жа актыўных, неабыякавых і мыслячых людзей», — такой думкі прытрымліваецца цяперашняя студэнтка Маскоўскага дзяржаўнага абласнога ўніверсітэта Гаар САРКІСЯН, якая вучыцца на настаўніка замежных моў. Адзінаццацікласніцай дзяўчына правяла невялікае даследаванне сярод вучняў сваёй гімназіі, іх бацькоў і педагогаў з мэтай параўнаць патрабаванні дзяржавы да дзелавых і асабістых якасцяў педагогаў (яны адлюстраваныя ў прафесійным стандарце педагогаў), і чаканні грамадства ад школы. Наколькі яны супадаюць? Усім рэспандэнтам прапаноўвалася ў свабоднай форме адказаць на пытанне: «Якія якасці мусіць мець ідэальны настаўнік?»

100% вучняў, якія прынялі ўдзел у апытанні, лічаць, што ідэальны настаўнік павінен быць строгім і цярплівым. Таксама ўсе вучні-рэспандэнты былі аднадушныя ў думцы, што настаўнік павінен умець зацікавіць вучэбным матэрыялам. 80% апытаных — за непрадузятае стаўленне з боку педагога і індывідуальны падыход («кожны хоча, каб яго ацэньвалі па справядлівасці і дапамагалі дасягнуць найлепшых вынікаў»).

Для ўсіх апытаных бацькоў ідэальны настаўнік — той, хто выдатна ведае свой прадмет. Як асобную якасць 100% бацькоў пазначылі «любоў да сваёй прафесіі і дзяцей» плюс неабыякавасць. Абсалютна ўсе апытаныя педагогі — за выдатнае веданне прадмета і цярплівасць. Да слова, найбольш уразілі старшакласніцу менавіта адказы педагогаў, калі высветлілася, што ў настаўніцкай практыцы здараецца мноства сітуацый, у якіх неспрактыкаваны чалавек проста разгубіцца. Зрабіць з чалавека добрага настаўніка можа толькі неабыякавасць: калі ў цябе ёсць імкненне змяніць свет да лепшага, гэтая прафесія для цябе — такі вердыкт вынеслі педагогі...

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Пласты спадчыны

ТРАГІЧНАЯ ГІСТОРЫЯ ГОРВАЛЯ

РАЗГАДАЦЬ ЯЕ ДАПАМАГАЮЦЬ ШКОЛЬНІКІ

Непадалёку ад Рэчыцы, там, дзе Бярэзіна ўпадае ў Дняпро, раскінулася вёска з прыгожай назвай Горваль. Акрамя назвы, населены пункт можа ганарыцца яшчэ і найцікавейшай гісторыяй. Амаль тысячу гадоў таму на яго месцы знаходзілася старажытнае славянскае паселішча, дзе працавалі рамеснікі, віравала жыццё... Нядаўна на месцы былога пасялення вяліся раскопкі, а дапамагалі археолагам вучні з тутэйшых школ. Нашы карэспандэнты наведаліся да юных гісторыкаў у госці...

Жыхары вёскі даўно ведалі, што жывуць побач з гістарычнымі артэфактамі. Ды і як не ведаць, калі былое гарадзішча пачынаецца адразу за тваім двароам? Дастаткова зрабіць колькі крокаў за веснічкі, падняцца на адно ўзвышша, другое — і вось ты ўжо на месцы былога дзядзінца. Зараз у цэнтры пляцоўкі — роўная прамавугольная яма. Слой за слоем дзеці і дарослыя здымаюць «культурныя пласты», перабіраюць зямлю, чысцяць ад бруду знойдзенае...

— Насамрэч, каля вёскі знаходзяцца ажно дзве археалагічныя пляцоўкі, — гаворыць **аспірант кафедры гісторыі Беларусі новага і навейшага часу Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта Аляксандр ПЕТУХОЎ.** — Другая за два кіламетры на ўсход, на месцы былога Горвальскага замка XVI-XVII стагоддзяў. Пра тое збудаванне вядома больш, яно згадваецца ў шматлікіх крыніцах. Замак належаў самой каралеве Боне Сфорцы, якая выменяла яго на горад Ковель. Фартыфікацыя згарэла падчас Паўночнай вайны. А вось славянскае гарадзішча сур'ёзна вывучаецца, па сутнасці, упершыню. Мяркуецца, што гэта быў старажытнарускі Горваль, які згадваецца ў «Спісе рускіх гарадоў далёкіх і блізкіх» канца XIV стагоддзя. Якраз гэтаму падчас раскопак мы і знайшлі некаторыя пацвярджэнні: прасліца, шкляныя бранзалеты, якія з прыходам татар у Кіеў перасталі вырабляцца, значна старэйшыя за звычайныя сярэднявечныя вырабы з металу, кераміка...

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)

У лагеры ўсе працуюць аднолькава, незалежна ад полу і ўзросту.

Фота Надзеі БУЖАН.